

# ŠTEKSON



CIDAJŠ

IV. ROČNÍK 4/2019

KRÁSNÉ HODOVÁNÍ A PAMATUJTE NA SLUŠNÉ VYCHOVÁNÍ...

VESILÉ VELIKONOCE 2019

TADY SI SNAD NĚKDO  
DĚLÁ ZE MĚ PRDEL!!!



SEVERSKÁ DVOJKA 1979

# OSTROV VĚČNÉHO JARA TENERIFE – 4. DÍL

*Věděli jste, že na Kanárských ostrovech nežije jediný kanárek? A na Panenských ostrovech je to to samé! Taký ani jeden kanárek!*

## VOLNÝ DEN 3. 10. 2018

Jak jsme naplánovali, tak jsme vykonali! Dnes jsme se rozhodli, že se budeme flákat na naší haciendě a v okolí. Ráno byl budíček individuální, po něm jsem pak došel do nedalekého malého obchůdku nakoupit pečivo a pohled pro kamaráda Surovce, aby nebrečel, že jsme na něj zapomněli. Vše jsem nakoupil sám a bez problémů. Po snídani se každý věnoval své činnosti. Holky si četly, já psal kroniku a Gugl brouzдал na netu. Kočky k nám začaly chodit již jak domů a jedna se tu zabydlela asi nastálo. Iva jí i začala rozmazlovat. Takhle v pohodě jsme proflákali celé dopoledne, ani k vodě se nikomu nechtělo.

Po vynikajícím obědě jsme se přeci jenom rozhodli jít vykoupat do „rybníka“, jak prohlásil Gugl. Asi si v tu chvíli myslel, že je na našem ranči KOLOPEACH. V tom Atlantském rybníku jsme se pak věnovali blbnutí ve vlnách a pozorování velkého množství malých krabů. Gugl šnorchloval a vylovil dokonce i mobil, který teď visí v našem SALOONU, kdyby někdo potřeboval zavolat na „linku důvěry“. Já jsem pak pozoroval chvíli i tři



*Ta kočka si to fakt užívala!*





vcelku nehezke ženy, které byly nahoře bez, holky o nich prohlásily, že to jsou určitě lesby.

K večeru se daly holky do gala, my s Guglem tolik času nepotřebovali a vyrazili jsme na večeri do velice pěkné restaurace, kterou Guglíci znali již ze svých minulých čundrů, tady po Tenerife. K večeri jsme si dali tři chody a moc jsme si pochutnali. Hlavní chod byl něco jako rizoto s králíkem a bez prsíček, které má Gugl tak rád! Z restaurace jsme ještě došli k irskému

baru, ale chyběla tu tradiční irská muzika, a tak jsme se vrátili za šera zpět na naši haciendu, kde nám Anička ještě nalila trochu té kaktusové kořalky na dobrou noc. Pak jsme shlédli nějaký díl ULICE, abychom nebyli neznalí a šli spát. **Cipajs**.



## HURÁ NA DELFÍNY

4. 10. 2018

Ráno jsme hned během snídani poslali do Radotína přání k svátku Játrovi, když bylo dnes toho Františka. Určitě měl velikou radost. Asi bylo dnes večer u Draka veselo! Hned po snídani jsme vyrazili v našem vozu do **Los Cristianos**, měli jsme v plánu vyplout na moře pozorovat delfíny. Moc času jsme neměli, ale bravurní jízdou Gugla a následném výborném zaparkování přímo v přístavu jsme stihli loď, která byla nejen pro nás připravena.

Nakonec jsme měli pak dost času, a tak jsme si prohlédli celou MARÍNU, Dábel by z ní měl určitě radost. Z velké hráze jsme i pozorovali velice klidné moře. Něco málo po desáté jsme se pak nalodili na veliký katamarán a vypluli na širé moře. Naše plavba vedla nejdříve okolo pobřeží, a tak jsme měli šanci vidět tentokrát z vody pláž a skaliska, po kterých jsem nedávno lezl. Z lodě vypadalo vše malinké! Plavba jinak byla velice klidná a houpavá. Sluníčko do nás i nemilosrdně pralo. Asi po půl hodině jsme dohnali první stádo delfínů. Byli to



*Kulohlavci.*

kulohlavci a pohled na ně byl víc, než fantastický. Většina z nich byli pěkné héřečky, nejdříve ledabyle pózovali a pak šup pod vodu. Zajímavé bylo i jak opravdu hlasitě dýchali. Okolo tohoto stáda jsme pluli docela dlouho. Anička se pak šla na ně podívat do proskleného podpalubí, kde se jí udělalo velmi špatně, asi klasická mořská nemoc, a tak si pak plavbu již neužívala!

Od stád kulohlavců jsme pak dopluli ke klasickému druhu delfínů. Byli dva a mě se je nepodařilo vyfotit, Gugl byl pohotovější, a tak máme v kronice i tyto delfíny žijící svobodně v moři. Po dvou hodinách jsme se pak vrátili zpět do přístavu. Z **Los Cristiános** jsme se vrátili na naší haciendu, kde jsme se opět velmi chutně najedli a pak zahájili polední klid.

Odpoledne jsme se šli koupat na naší pláž. Byly docela vlny, a tak jsme se náležitě vyblbli. Gugl s Ivou tradičně šnorchlovali a my s Aničkou pozorovali opět velikou kolonii krabů. Po dvou hodinkách koupání jsme se vrátili zpět do haciendy.

K večeru se opět daly holky do gala, což jsme s Guglem opět nepřeháněli, a vyrazili jsme do místního baru na flamenco. Taneční šou a hlavní aktérka byly parádní a bylo na co koukat. Holcám se samozřejmě líbil tanečník. Je pravda, že taky uměl! **Cipajs**.



*Los Cristianos.*





*Flamencové vystoupení bylo úžasné!*

## NEZNÁMÁ TVÁŘ KANÁRSKÉHO TENERIFE

### ZÁHADNÉ PYRAMIDY

Ostrov Tenerife, který je největší z Kanárských ostrovů, označují středověké námořní mapy jako Isla del Infierno čili Pekelný ostrov. Zdejší vulkány budily odjakživa respekt. Lidé věřili, že Teide, nejvyšší z nich, je bránou do samotného pekla. Nadšence do záhad sem přivábí možná také šestice pyramid opředených tajemstvím. O pyramidách v Güímaru se dodnes odborníci dohadují.

### RADY NA CESTU, KDY VYRAZIT



Pro milovníky slunce a koupání je ideální červen až září, příznivci pěší turistiky by měli zvolit spíše jaro nebo podzim. V zimě musejí návštěvníci počítat s tím, že zvláště v severní polovině může občas zapršet a ve větších nadmořských výškách bývá sem tam i sníh.

## TURISTICKÉ TRASY

Ostrov Tenerife je bez nadsázky pokládán za ráj pěších turistů. Je doslova protkán značenými stezkami nejrůznějšího stupně obtížnosti. Je třeba počítat s tím, že zejména při delších túrách v náročnějším terénu se vám může značka občas ztratit, takže určitá časová rezerva a dobrá mapa nejsou na škodu. Méně zkušené turisté by si měli nechat doporučit vhodnou trasu v některém z turistických informačních center.

**Kryštof Kolumbus** se v roce 1492 při své první objevitelské plavbě ostrovu Tenerife raději vyhnul. V deníku se ale zmiňuje o velké hoře chrlící oheň a lávu. Tehdy na ostrově ještě žili Guančové, původní obyvatelé. O čtyři roky později území získali Španělé.

Dnes je Tenerife celoročně oblíbeným turistickým cílem. Milovníci slunce a koupání volí spíše jih ostrova. Téměř tu neprší, jenže na plážích bývá těsno. Na severu pak hrozí déšť častěji, ale nádherná zelená krajina vybízí k prozkoumávání.

## ZÁHADNÉ PYRAMIDY

Když se počátkem 90. let minulého století rozšířila zpráva, že u městečka Güímar na jihovýchodě Tenerife byla objevena stupňovitá stavba připomínající mexické pyramidy, vzbudilo to rozruch. Část vědecké obce tvrdila, že jde o pozůstatky terasových políček, jež na svažitém terénu zakládali venkované.

Norský badatel a mořeplavec Thor Heyerdahl byl přesvědčen, že jde o kultovní místo dávných obyvatel, zvláště po zjištění, že orientace stavby má spojitost se zimním i letním slunovratem. Podoba s mexickými pyramidami potvrzovala jeho teorii, že už dávno před Kolumbem existoval kontakt mezi Amerikou a obyvateli ostrova.

Thor Heyerdahl se na Tenerife přestěhoval a roku 1992 začal se španělskými archeology záhadné stavby odkrývat. Postupně tu byl vybudován etnografický park Pirámides de Güímar. V rozlehlém areálu budí největší pozornost šestice pyramid, jejichž původ je stále ještě předmětem vědeckých sporů.

**PŘEVZATO.**





## PYRAMIDY V GÜÍMARU

### 5. 10. 2018

Ráno bylo počasí dost nejisté, a tak jsme se rozhodli, že pojedeme na pyramidy raději už dnes a koupací den dle našeho plánu bude zítra. Ještě, že jsme tak udělali, protože dnes jsme i zažili déšť, no spíše pár kapek vody!

Po snídani jsme zabalili věci na celý den a vyrazili do **Güímaru**, kde se nacházejí tenerifské pyramidy. V **Güímaru** jsme malinko zabloudili a

prožili v autě pár veselých koleček v uličkách tohoto městečka. Pak jsme našli pyramidový areál a kousek od něho zaparkovali náš vůz.

**Güímar** získal věhlas díky známému antropologovi **Thoru Heyerdahlovi**, který zde objevil v 90. letech minulého století stupňovité pyramidy, které mají velkou podobnost s pyramidami Inků v Jižní Americe. Zároveň s pyramidami je zde i muzeum, které je věnováno Heyerdahlovým expedicím a domorodcům nejen z Tenerife.

Po prohlídce muzea jsme důkladně prolezli celé okolí pyramid, o kterých si původně mysleli místní, že to jsou hromady kamení rolníků, kteří zde zúrodňovali svá horská políčka. Pyramidy jako takové jsem viděl poprvé v životě a pohled na ně byl úžasný. Velkou radost mě i udělal vedle rostoucí eukalypt a my si uvědomili, že se velmi rychle blíží termín naší tramské expedice do Austrálie.



*Asi pán hodně zlobil!*





Po prohlídce pyramid jsme navštívili malý kráček, kde mě nejvíce zaujala expozice výrobků guanchů. Nic jsme si nekoupili, protože jsme měli v plánu navštívit guanch dílnu v **Candelarii**. V místním bufíku jsme investovali do kávy a zmrzliny a vyrazili do již zmiňované **Candelarie**. Po příjezdu do města jsme byli nuceni zaparkovat na placeném parkovišti, kde se zrovna neplatilo a pak vyšli tržní ulicí ke kostelu Santa Ana ze 17. století. Samozřejmě jsme navštívili i nějaké krámky a nakoupili drobné cetky na památku našeho čundru zde. Vedle kostela na nábřeží jsme měli možnost obdivovat veliké bronzové sochy devíti náčelníků guanchů, kteří bojovali proti španělským conquistadorům. Do roku 1933 stály na jejich místě sochy z červeného pískovce.

Po prohlídce soch jsme pomalu došli na místo původního kostela z roku 1526 a navštívili malou basiliku, kde je soška Panny Marie, která je patronkou Tenerife. *Podle zdejší pověsti sošku našli guanchové v moři a dali jí jméno „Žena z moře“. Báli se jí a začali na*



*Ve stínu eukalyptu.*



*ní házet kamení. Během toho jim ochrnuli ruce. Guanchové se vylekali natolik, že sošku odnesli do zdejší jeskyně a začali jí uctívat. Tato jeskyně se stala prvním chrámem křesťanů.*

Od Marie jsme pak ještě vlezli do kostela a po jeho prohlídce jsme ve zdejší restauraci ochutnali rybí speciality. Začalo drobně pršet! Po obědě jsme pak v „dešti“ vyrazili do té guanch dílny. Tady jsme byli dost zklamaní a nic si nekoupili. Samozřejmě jsme pak litovali, že jsme si nekoupili žádný guanch výrobek v muzejním kráčku v **Güímaru** u pyramid. No, pozdě bycha



*Býččí aréna v Santa Gruz.*



*Krámek v Güímaru.*

spánek fakt zasloužili. Gugl ještě spočítal, že jsme dnes nachodili deset kilometrů. Ahoj **Cipajs**.

## **PYRAMIDY V GÜÍMARU**

*Nacházejí se na severním okraji městečka Güímar na východním pobřeží ostrova Tenerife, jednoho ze španělských Kanárských ostrovů. Zahrnuje šest stupňovitých pyramid s obdélníkovými základy, které se nápadně podobají pyramidám zbudovaných Mayi a Aztéky v Mexiku, avšak podle archeologických výzkumů byly postaveny v 19. století.*

□ *Po dlouhý čas se věřilo, že pyramidy jsou pouze haldami vytvořenými původními místními rolníky, kteří kamení nalezené při orbě hromadili na okrajích svých polí, což*

honit, a tak jsme opustili město a vyrazili do **Santa Gruz**, kde stojí jediná býčí korida tady na Tenerife.

Korida je dnes opuštěná a hlavně se nedá do ní vůbec dostat. Poslední toedátorské zápasy zde byly v 80. letech a od té doby korida jen chátrá! Město snad už vyčlenilo nějaké peníze na její záchranu, protože byla vyhlášena Národní kulturní památkou. Alespoň jsme jí obešli dokola. V jednom místě se dalo nakouknout na malý dvorek, kde byl neskutečný bordel a plno koček. Přesto jsem rád, že jsme se jeli a tu koridu mohli vidět. Ze **Santa Gruz** jsme se vrátili do našeho městečka **Costa Del Silencio**, kde se nachází i naše hacienda ALBATROS.

Po malé večeři jsme se pak už jen věnovali vstřebávání zážitků uplynulých dnů a prohlížením fotek. Na úplný závěr dne jsme dali opět malého panáčka kaktusové kořalky a pak jsme šli postupně spát. Po náročném dnu jsme si

je na Kanárských ostrovech obvyklá praxe. Záznamy místních lidí a staré obrázky ukazují, že podobné pyramidy dříve existovaly na mnoha místech ostrova, ale byly rozebrány pro předpokládanou zbytečnost a použity jako levný stavební materiál. Jen v samotném Güímaru bylo dříve devět pyramid, z nichž zůstalo pouze šest.

V roce 1991 pyramidy studoval známý výzkumník Thor Heyerdahl a zjistil, že nemohou být náhodnými haldami kamení. Například kameny v rozích pyramid jeví známky opracování a zem okolo byla před jejich budováním srovnána. Nejsou tvořeny kamením z blízkých polí, ale z lávových kamenů. Heyerdahl také odhalil zvláštní astronomickou orientaci pyramidy. V den letního slunovratu je možné z plošiny největší pyramidy vidět dvojí západ slunce –

slunce zmizí za vysokým vrcholem hory, mine jej, znovu se objeví a zapadne podruhé za další horou. Všechny pyramidy mají schody na západní straně, na kterých lze ráno o zimním slunovratu kráčet přesně ke stoupajícímu slunci.

Navzdory svému výzkumu Heyerdahl nemohl ani určit stáří pyramid ani odpovědět na otázku, kdo je postavil. Nicméně je známo, že v jeskyni pod jednou z pyramid žili Guančové. Před španělskými výboji v 15. století, byl Güímar sídlem jednoho z deseti 'menceys' (králů) Tenerife. Příznačné je, že podle zprávy zanechané Pliniem Starším byly Kanárské ostrovy neobydlené až do časů Féničana Hanna Navigátora (asi 600 př. n. l.), nacházely se na nich však ruiny velkých budov. Původ Guančů také není zcela jasný. Cesta na Kanárské ostrovy z nejbližšího pevninského pobřeží v jižním Maroku je kvůli mořským proudům obtížná, z Evropy a Středozevního moře je však snazší.

Heyerdahl rozvíjel teorii, podle které Kanárské ostrovy sloužily jako základny pro starověkou mořeplavbu mezi Amerikou a Středozeím. Nejrychlejší cesta mezi těmito dvěma oblastmi vsutku protíná Kanárské ostrovy – byla použita také Kryštofem Kolumbem. Na počátku roku 1970 Heyerdahl ukázal, že plavba mezi



Severní Amerikou a Karibikem je možná i s použitím starověkých metod – doplul na člunu Ra II z papyru z Maroka na Barbados.

Roku 1998 bylo území 65 000 m<sup>2</sup> güímarských pyramid otevřeno veřejnosti jako etnologický park. Heyerdahl byl finančně podporován norským rejdařem Fredem Olsenem žijícím na Tenerife. Informační centrum seznamuje návštěvníky



*Guanch náčelníci v Candelarii.*

s Heyerdahlovými expedicemi a jeho teoriemi o pyramidách, ale jejich dataci do 19. století nezmiňuje. Dva pavilóny obsahují výstavy věnované Heyerdahlovi, modely jeho lodí, mezi jinými reprodukcí Ra II v původní velikosti.  
**PŘEVZATO.**

## **KAM ZA GUANCHY**

Pokud se chcete vydat na místa, kde stále přežívá odkaz Guančů, východ Tenerife je ideální místo.

### **CANDELARIA**

Sochy Guančů na pobřeží - devět bronzových soch na vysokých podstavcích zobrazuje krále Guančů, kteří vládli oblastem Tenerife při příjezdu Evropanů. Sochy vytvořil sochař José Abad a lemují centrální Náměstí kanárské patronky.

### **CASA LAS MIQUELAS**

Keramiku Guančů, kteří neznali hrnčířský kruh, dosud vyrábějí v hrnčířské dílně v Candelarii. Postup se po staletí nezměnil.

### **BAZILIKA PANNY MARIE CANDELÁRSKÉ**



*V jeskyni "Ženy z moře"*

Na náměstí zároveň stojí bazilika, která byla dokončena v roce 1959. Oltáři vévodí socha kanárské patronky Panny Marie Candelárské, kterou Guančové uctívali.

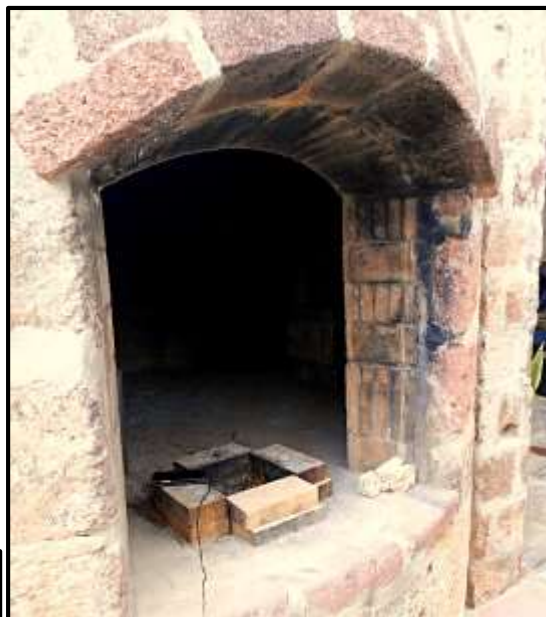
Kostel svatého Blažeje - stojí na pobřežní promenádě v místě bývalé jeskyně Achbinico, kde Guančové udržovali věčný oheň a kam umístili sošku bohyně Chaxiraxi. Tady zároveň Španělé pokřtili Guanče.

## **GÜÍMAR**

Jeskyně Chinguaro – na tomto místě sídlil král Acaimo, který vládl oblasti v okolí města Güímar. Jeskyně je zároveň původní místo, kde Guančové uctívali Chaxiraxi, než ji přemístili do jeskyně Achbinico.

## **BARRANCO DE BADAJOZ**

Do kaňonu, který leží mezi Candelarií a Güímarem, se někteří Guančové přestěhovali na protest proti pokřesťanštění. Král, který nedokázal vzdorovat španělskému tlaku, spáchal v kaňonu sebevraždu skokem ze skály.



*Pec v guanch dílně v Candelarii.*



*Tradiční způsob výroby guanch keramiky.*



*V ulicích Candelarie.*



*Kostel Santa Ana.*

# GALERIE ŠIKOVNÝCH RUKOU

## MARTIN ELIÁŠ

Patřím k těm, kterým učarovala kůže a práce s ní. Už v době klukovských let, během mých trampských začátků, kdy takové věci jako např. pouzdro na nůž, váček na drobné, nebo třeba řemínek na klobouk, - samozřejmě originál ručně vyvedené - patřily k vyhledávaným koženým doplňkům, jsem začal opatrně našlapovat během svých prvních krůčků napříč „koženým“ řemeslem. Někdy koncem osmdesátých let, kdy mi osud postavil do cesty jedno zapadlé místo se stájí plnou koní a poníků, jsem začal objevovat kouzlo koňských postrojů, opratí, ohlávek a samozřejmě také sedel. Toho všeho tam spolu s koňmi byla fůra, ale jednalo se téměř o „muzeální“ kousky, které i přes častou údržbu vykazovaly značné opotřebení. A jelikož v té době bylo na tuzemském trhu podobného zboží bytostně málo, bylo třeba staré postroje udržovat při životě, pomocí častých a mnohdy i marných oprav. Staří koňáci často věděli jak na to, a tak okukování jejich zacházení s dratví a jehlami při opravách rozpadajících se postrojů přineslo první neocenitelné informace o tajích sedlářského řemesla.

A tak jsem propadl spolu s kůží také koním. Postupem času, z oprav starých postrojů a drobných rad více zasvěcených, shromažďují se informace o tom, jak a z čeho je to či ono vyrobené ... Za nějaký čas, s pomocí starého šídla a rezavého knejpu (coby dárku od jednoho starého pána, jehož otec byl kdysi švec), vyzbrojen špulkou sedlářských nití, kterou kamarád používal místo obyčejného provázku, a několika různými jehlami, začínám ze zbytkové kůže vyrábět různá pouzdra, řemeny, opasky, části postrojů, a vůbec - všechno možné. Mimo jiné také sedla a další jezdecké vybavení - ale to je jiný příběh ...

Také pouzdra na zbraně, pro mé kamarády „pistolníky“ dychtící obléci své fungl nové perkusní revolvery, napomohla k získání mnoha dalších zkušeností. Zdobení - tehdy ještě neumělé a primitivní, vytvářené pomocí různých nožů, dlátok a rydel - se začíná stávat nedílnou součástí mých prací. Bylo však třeba začít používat klasičtějších a tradičnějších způsobů zdobení, které by odpovídaly požadavkům stále náročnějších zájemců o takto zdobené výrobky. Všechny, už tak těžko





dostupné materiály ohledně vzorů, technik zpracování, potřebného vybavení a náradí byly zahraniční, takže další překážkou byla jazyková bariéra, ale angličtina naštěstí nepatří mezi jazyky, ke kterým mám vyloženě záporný vztah. I nadále napomáhaly zkušenosti „zkušenějších“ trápení se se stále složitějšími zakázkami, a hlavně pak za dlouhá léta nastřádané zkušenosti a neustálé porovnávání mé vlastní produkce s konkurenční.

Několik generací raznic, a dalšího náradí a příslušenství vlastní výroby vyústilo v nynější nabídku sortimentu zn. LEATHER ART. Ačkoliv sedlařina a zdobení kůže spolu mohou tvořit jeden celek a vzájemně se doplňovat, stejně tak dobře mohou existovat zvlášť, jako dvě různé činnosti (ačkoliv vždy budou mít jedna s druhou cosi společného). Nemusíte být „zavedení sedláři“ abyste sobě a svým blízkým dělali radost - třeba jen sebemenší koženou drobností, která ponese jakkoliv provedené zdobení vytvořené Vašima vlastníma rukama. **M. Eliáš**



## JAN VYČÍTAL OSLAVIL 77. NAROZENINY

Jan Vyčítal je tramp, zpěvák, textař, karikaturista a autor kreslených vtipů. Zakládající člen, hlavní textař a vedoucí skupiny **GREENHORNS**. Autor textů písní, které s Greenhorns zpíval Michal Tučný a Josef Šimek a další zpěváci. Jeho písničky nejen mezi trampy zlidověly.

**Narození:** 8. března 1942 76 let, Praha





## BEDŘICH SMETANA



Dnes, když jsem jel ráno z práce, tak na country rádiu vzpomínali na Bedřicha Smetanu, který by v březnu „oslavil“ **195. narozeniny**. Určitě měl rád přírodu, protože by nikdy nemohl zkomponovat tak nádhernou skladbu, jakou je Vltava. Na tu dobu byl jistě dost dobrý „**COUNTRYMAN**“. **Cipajs**.

Bedřich Smetana byl významný český hudební skladatel období romantismu. Pocházel z poměrně zámožné sládkovské rodiny, od mládí se věnoval hudbě, zejména hře na klavír, housle a kompozici. Po studiu u Josefa Proksche působil od roku 1847 v Praze jako koncertní klavírista a hudební pedagog.

**Narození:** 2. března 1824, Litomyšl - **Úmrtí:** 12. května 1884, Praha

### Smetanův výklad k Vltavě:

„Skladba líčí běh Vltavy, začínaje od prvních obou pramének, chladná a teplá Vltava, spojení obou potůčků do jednoho proudu, pak tok Vltavy v hájích a po lučinách, krajinami, kde zrovna se slaví veselé hody; při noční záři luny rej rusalek; na blízkých skalách vypínají se pyšně hrady, zámky a zříceniny; Vltava víří v proudech Svatojánských; teče v širokém toku dále ku Praze, Vyšehrad se objeví, konečně mizí v dálce v majestátném toku svém v Labi.“





# Z TRAMPSKÝCH PLACEK

## VELKÝ VANDR DO AUSTRÁLIE



Letos v dubnu opět vyrazíme za Velkou louží na druhou polokouli ke kamarádům do Austrálie. Deset trampů od nás, tak bude zastupovat své osady nejen na potlachu na Bombale, ale i na celém čundru po tomto kontinentu. Poletíme letadlem, protože lodí se tam kdysi plulo sto a jeden den.

*Je Bob mý jméno říkám vám,  
jak před váma tu sem,  
já zažil jsem už všelicos, když křižoval jsem  
zem, já kdysi byl i bohatej, ted' trop jsem, pán  
Bůh ví, živí mě ted' moje obec v chajdě kůrový.*

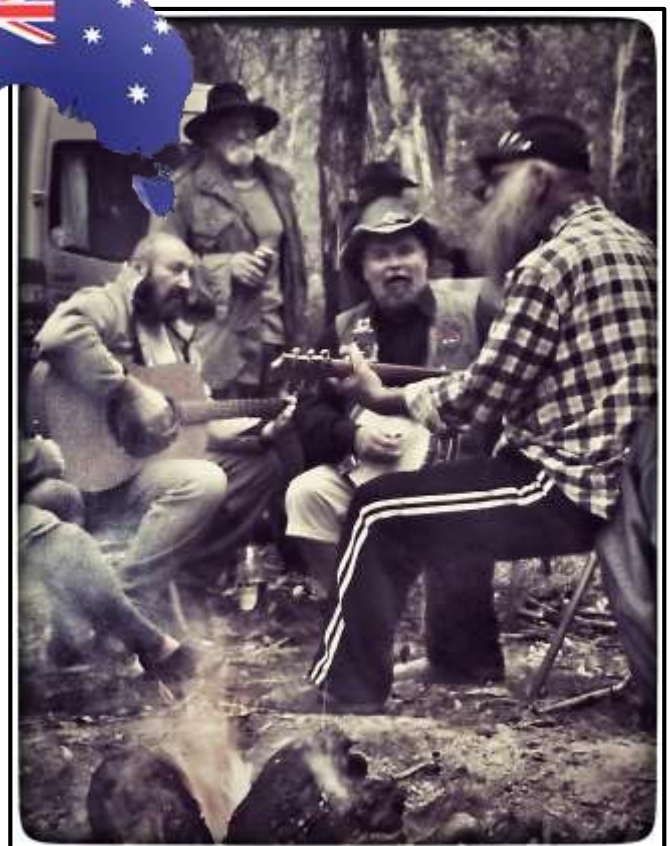
*Jen Jeden škopek dostal jsem, prej nemůže  
víc bejt, ten slouží na čaj na maso, či když chci  
nohy mejt, dál kotlík mám a žejdlík s šálkem  
všechno fórový, každej ale cení kuchyň v  
chajdě kůrový.*

*A z nábytku v ní není nic, než bedna  
od džinu, tu používám k sezení či, jako  
spižírnu, a kdo by její víko zved má  
kouzlo hotový, mouchy budou ho hnát  
kolem chajdy kůrový.*

*Jak něžnej vítr provívá tu každou  
skulinou, když prohání se kolem chajdy, letní  
krajinou a dveře mají pokroucený trámy  
futrový, zadušením neumřu tu v chajdě  
kůrový.*

*To v zimě je zas jiná rozkoš v mojí chajdě žít,  
když přijde slota, vítr hučí, nebo začne lít,  
i saze vyrvou z komína, ty deště surový,  
černerj pepř na maso dají v chajdě kůrový.*

*Je macatejma blechama ta chajda prolezlá,  
když po ní plácneš, prskne na tě, jako kočka  
zlá a včera hrály karty vo to blechy čertový,  
která po mě drápkem sekne v chajdě kůrový.*



# Zdeněk Burian

## ŠIRÝM SVĚTEM



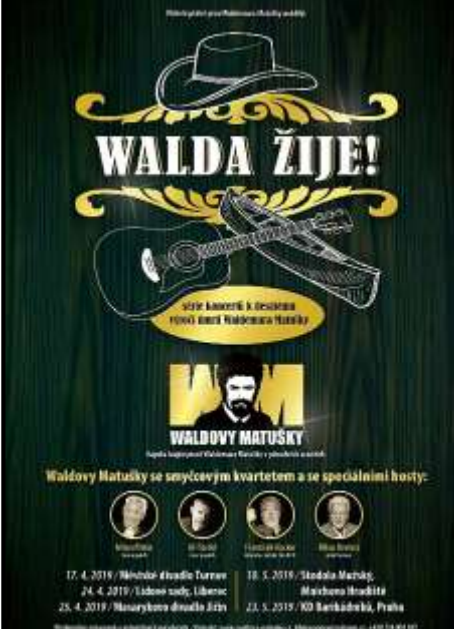
Od 7. 3. do 30. 6. 2019  
v Obecním domě v Praze  
[www.retrogallery.cz](http://www.retrogallery.cz)

Retro Gallery   

# WALDA ŽIJE

Pozvánka od **FRANTY HACKERA** z **K.T.O.** na koncerty WALDA ŽIJE!!! Franta bude hostem v Liberci, v Jičíně a v Praze na Barče budou kompletní **K.T.O.**, to bude fičák! Moc se těšíme!!!

- 17. 4. 2019 Walda žije!,  
**Divadlo Turnov**
- 24. 4. 2019 Walda žije!,  
**Liberec Lidové Sady**
- 25. 4. 2019 Walda žije!,  
**Divadlo Jičín**
- 23. 5. 2019 Walda žije!,  
**Praha KD Barikádníků**








**WALDA ŽIJE!**

Franta Hacker & Desivka  
Příběh české lidové hudby

**WALDOVY MATUŠKY**  
kapela doprovází Frantu Hackera a Desivku v jednotlivých koncertech

Waldivy Matušky se součlovým kvartetem a se speciálními hosty:

			
17. 4. 2019 / Městské divadlo Turnov	24. 4. 2019 / Lidové sady, Liberec	25. 4. 2019 / Městský divadlo Jičín	23. 5. 2019 / KD Barikádníků, Praha

Organizace koncertů: Franta Hacker, Desivka, Waldivy Matušky, Městské divadlo Turnov, Lidové sady, Městský divadlo Jičín, KD Barikádníků, Praha



# TRAMPSKÁ JUBILEA NA KOLOPEACHU



V měsíci březnu v poklidu oslavili dva naši kamarádi své jubilejní narozeniny. **KANTOR**, fotograf, kytarista a muž s hlasem hromovým své 65. narozeniny a benjamínek osady **RYS**, práce všeho druhu a muž s mladistvím vzhledem své 45. narozeniny. Nám nezbývá, než kamarádům popřát a přidat pevný stisk tramské tlapy a těšit se na další setkání, nejen na tajných stezkách Mohykánů.



## ČLOBRDO V ROMANOVĚ

2. března 2019 – TO. BLUE NORD



V Romanově na Kokořínsku se sešli tramská příznivci stolní hry Člověče nezlob se. Během klání byl i čas vyrazit do nedalekého „bludiště“. Večer pak tradičně zněla tramská písnička. Kdo vyhrál, není podstatné, důležité je, že se všichni bavili. *Ahoj.*

# VANDR ZA BRTNICKÝMI LEDOPÁDY - Boránek



Ledopády byly tentokrát o týden později než normálně, dětičky měly prázdniny. Nepomohlo objednání boudy na Vlčí Hoře o pět měsíců dopředu. Akce i přesto byla velmi zdařilá a v lese bylo určitě na co koukat!



## XVI. ročník

### Vandru za Brtnickými ledopády

Kdy: 1.03.2019 - 3.3.2019  
Kde: Turistická ubytovna Vlčí Hora  
už od pátku 1.03.2019  
Start: sobota 10,00 hodin  
Cíl: tamtéž  
Trasa: vybral horský vůdce Boránek  
Nocleh: převis, turistická ubytovna



# MDŽ NA KOLOPEACHU

Letos se poprvé sešla celá naše osada na ranči, a protože to vyšlo zrovna na MDŽ, tak jsme i tento svátek s chutí oslavili. Sešlo se dost muzikantů, a tak se hrálo dlouho do noci. Samozřejmě nechyběl myslivec, gratulace a květiny pro přítomné ženy, když měly ten svůj den. V sobotu pak proběhla první „jarní“ brigáda a večer návštěva u Hvězdiček, kde se konala zabíjačka. Moc jsme si pochutnali. Ahoj. **Cipajs.**



# DIVOKÝ ČUNDR 8. – 9. 3. 2019



Přišlo pár fotek od kamarádů z „divokého čundru“ Nanuka z **T.O.P.MYŠÁCI** a Děvky od **ČTVRTKAŘŮ**. Klucí podnikli spanilou jízdou po Jizerských horách, během níž navštívili Hejnice, Bílý potok, Smědavu, horskou stanici Knajpu, Libverdu a Obří sud a pořádně si to užili. Ahoj.



## PO NÁS JEN VICHŘICE

Vichřice v březnu řádila i v Polomených horách! HVĚZDIČKY měly o víkendu na skautské boudě tradiční zabíjačku a po ní v pondělí začaly padat stromy okolo boudy. Celý den nešel proud a my doma vařili kávu na starém klasickém liháči. Ještě, že máme trampskou výbavu stále po ruce...



**28. 3. 1935 - 12. 3. 2019**

**„ZÁTOKA“ V BŘEZNU OSIŘELA,  
GREENHORN A ZELENÁČ**

**MIREK HOFFMAN**

**ODEŠEL DO COUNTRY NEBE!**



# ODEMYKÁNÍ ŘEKY A JARNÍ COUNTRY BÁL

Letos jsme měli na plavbu úplně nejvíc krásné počasí. Teplota dosahovala až 22 stupňů, a tak ty dvě posádky, které se cvakly, zas tak k úhoně nepřišly! Krásné slunečné počasí vyhnalo na vodu vcelku rekordní počet skautů, trampů a přátel naší Krokodýlí Ploučnice. Plavba byla zahájena tradičním splutím průrvy v Novinách a pak následným pokračováním do Mimoně před loděnicí skautů, kde Kvído pak odemkl řeku a zahájil novou vodáckou sezonu pro rok 2019. Na závěr následoval tradiční „brgul“ od Aničky. Malá Stelinka to komentovala: „Maminko, tak dobrý guláš ty vařit neumíš!“

Večer jsme se pak přesunuli do restaurace U Iva, kde nejen pro účastníky plavby byl pořádán country bál SEBRANEK a GUITTAR TLUPY. Tak na podzim, ahoj!







**JARNÍ  
COUNTRY BÁL**



VSTUP 70,-  
23.3.2019 ULVA OD 20<sup>h</sup>

HRANÍ: SEBRANKY  
GUITAR TLUPPA





## NO. 22 MUZICÍROVÁNÍ – FARA V TUHÁNI



Naše **22. MUZICÍROVÁNÍ** se uskutečnilo před naším velkým čundrem k protinožcům. Po roce jsme opět vyrazili na faru do Tuháně. Přijelo plno kamarádů, nejen muzikantů. Holky z fary měly vše krásně nachystané, Renče Harmonice trochu haprovaly nervy, když nemohl majitel pípy najít správný narážeč. Nakonec vše dopadlo dobře, když ještě Kantor, jako správný elektrikář ukázal Jouzovi, kde se zapíná pípa! Po příjezdu na faru mohl každý, kdo chtěl, hned dostat žejdlík zlatavého moku kozlového. Opět se hrálo dlouho do noci a dokonce byly zaznamenány i pokusy o tanec, Plácíček nakonec přestal, přeci jenom tanečnic bylo víc, než dost, protože většina mužů muzicírovala a Dany z Poslední Míle nevypadal, že by se zapojil do procesu tanečního! „Osadníkům“ fary patří veliké DÍK za přípravu a průběh celé akce. Druhý den jsme pak vyrazili do Hradčan na HVĚZDIČKY, kde byla předpotlachová brigáda.





# BOBR COUR 2019

Na tento weekend jsem měl dvě zvanky, jednu na Brdy - Packard a druhé zvadlo na Plachýho Bobra no a protože, jsem poslední tři roky byl vždy na Brdech, tak jsem se rozhodl pro Pohorsko, na tradiční cour, který byl tentokrát směřován na Bobří vodopád, jak uvidíte sami, moc ho vidět nebylo! Po poslední vichřici v něm bylo hodně vývratů, ale prošli jsme. Pod skálou jsme pekli buřty a

vedli různé řeči, a pak nás čekal výstup přes pláně zpátky na osadu. Bobří měli gulášek, polévku a zlatavý mok v dost dobré kvalitě a vůbec weekend u Plachých Bobrů neměl chybu. Ahoj **Boránek**.







## SVÁTEK SVATÉHO PATRIKA

S blížícím se jarem a plánovaným čundrem za Velkou louží jsme nuceni taky něco málo na našem KOLOPEACHU odpracovat, a tak jsme se po týdnu opět na ranči sešli.

Původně jsme měli vyrábět plot, ale nepřízeň počasí nám moc venku nedovolila pracovat, a tak jsme s chutí poprvé oslavili svátek Sv. Patrika, který je patronem Irska a

protože hrajeme i irské písničky, tak jsme tak trochu zezelenali. „Zlí jazykové tvrdí, že my si vždy nějaký důvod k oslavě najdeme!“ Asi jo, ale tento svátek jsme si i tak náležitě užili. Neděle byla pak zalitá sluncem, teplota dosahovala 17,5 stupňů, a tak jsme i nějakou práci vykonali. Ahoj C.





## POHÁDKY Z USÁRNÝ A TELETE RARACH Z KOHOUTÍHO VEJCE

Stíny se už řádně dloužily, když se Pegas vracel pod převis U tří modřínů. S Kazatelem přijeli poledním courákem. Když vystoupali na camp, Kazatel se vypravil na dřevo a Pegas s vášní sobě vlastní, se vydal na houby. Nyní měl šátek i košili plnou hřibů a ve žracáku mu trůnil obrovský kotrč. Přemýšlel, jestli jej tam neměl nechat, přece jen kotrč potřebuje dlouho vařit. Na druhou stranu se chtěl svým „úlovkem“ trochu pochlubit. O chvíli později zaslechl tóny kytary ve valčíkovém rytmu a k tomu hlas Blacka: „Vítejte do města k nám, barák už léta tu mám, pohřební ústav má nejlepší flek, majitel Robinson Black...“ „Skvělé“, pomyslel si. „Tak Black už dorazil taky.“ Rychle se sehnul pro dvě smrkové šišky, pousmál se a do kapsy přidal ještě třetí. „Tak, Blacku, tentokrát ti to vrátím! Taky ti nepozorovatelně nacpu pod spacák a celtu šišky, aby ses vyspal tak dobře, jako já posledně“, šeptal si polohlasně a se škodolibým úsměvem ve tváři Pegas. O chvíli později se nadšeně vítal nejen s Blackem, ale i s Meltou, Rézinou a Čárou. Majestátní převis byl už řádně zabydlen, suché dřevo v ohni praskalo a houby voněly z kotlíku, ve kterém svou dlouhou dřevěnou lžící míchal Čára. Obě dívky, Melta a Rézi sice trochu špačkovaly, že měl spíše houby čistit a krájet a ne, když jsou skoro hotové, si hrát na vrchního kuchaře. „Jo? A kdo se na vandrech tahá s kompletním kořením, co? A kdo přivezl vajíčka do smaženice?“ oponoval Čára. Pak ještě s humorem sobě vlastním dodal: „Pomocné práce zvládne i pomocný personál, ale vytvořit ze surovin jídlo je výsadou mistra! Hahaha!“ Od obou dívek dostal herdu do zad. Jejich hašteření přerušil Kazatel svou foukací harmonikou. Blackova kytara se nenechala zahanbit a k nebesům, kromě kouře a vůně, stoupaly i překrásné melodie trampských písní. Pegas v kapse stále svíral šišky. Čekal na svou příležitost.

„Tak, už tam nechám jen zdrcnout vejce a bude se jíst“, zavelel Čára, který začal rozklepávat vajíčka do kotlíku. Když rozklepával poslední, šesté, vejce, zarazil se. „Ty jo, ono nemá žloutek.“ Rézina vylítla jako střela: „Nedávej ho do smaženice! To je Kohoutí vejce! Přináší neštěstí! Musíme ho pohřbít!“ „Co blbneš, vždyť je to normální bílek“, namítl Čára. „A nic se pohřbívat nebude!“ To už mu ale Rézina strčila do ruky a bílek se rozprskl kolem ohniště. „Tobě hrabe nebo co?“ zasyčel Čára. „Ne, ale s Kohoutím vejcem přichází Rarach. Ten otevře bránu. A dej mi tu skořápku!“ „Nedám“, vyštěkl Čára a vhodil skořápku do ohniště. Než jí Rézi vyšťourala dlouhým klackem ven, byla už značně ohořelá. „Debile!“ obrátila se Rézi na Čáru a pak se rozplakala. Všichni zkoprněli. Pegas úplně zapomněl na šišky v kapse.

Jedli mlčky. Pokažená nálada se jen těžko napravovala. Dusné ticho přerušil Kazatel. „Poslyš, Rézi, nechceš nám něco vysvětlit? Vždyť si mezi kamarády. Co máš s tím Kohoutím vejcem?“ Black se přidal: „Jo, mluv. Já jsem o něm nikdy neslyšel, tak co si mám o té scéně myslet?“ Sloup jisker vystoupal z ohniště. U skály skrčená Rézi se hluboce podívala Kazateli a Blackovi do očí: „Vážně vás to zajímá?“ Přikývli.

Pozorně se podívala po ostatních. Uviděla v jejich očích souhlas. Vstala a přistoupila k Čárovi. „Promiň. Přestřelila jsem.“ Čára se usmál: „Já taky. Omlouvám se.“ Posunul se na kládě a na uvolněné místo galantně ukázal rukou: „Posad' se a povídej. Jsme jedno velké ucho.“ Rézi se zhluboka nadechla a s omluvným úsměvem začala své vyprávění.

„Víte, kamarádi, úplně poprvé jsem o Kohoutím vejci slyšela od své babičky. Jí o tom zase vyprávěla její babička...Říkávala, že vždycky, když se Peklo ve zvýšené míře dere na zem, vysílá své posly, aby otevřeli brány. Jak jsem později sama zjistila, nemyslela tím takové ty roztomilé české čerty, které známe z našich pohádek, a kteří si přichází jen pro hříšníky, vládne jim Lucifer, což je vlastně padlý anděl, a v podstatě konají spravedlnost. Ono totiž Peklo není jen jedno, ale má víc úrovní. Jak to chodí tam, nemám tušení, ale jedno vím jistě. Ani jeho zplozenci nemohou jen tak mírnix týrnix courat sem tam. A ve vztahu k zemi, to platí také. Buď musí být vyzváni či pozváni, nebo jim lidé, ať už chtěně nebo neznalostí či nedopatřením, otevřou brány. Ona totiž i cesta do horoucích pekel může být lemována těmi původně nejlepšími úmysly! Jedněmi z poslů jsou i Rarachové, kteří se schovají do vejce. Aby se tam vešli, musí pozřít žlutek. Rarach sám o sobě je v podstatě jen záludný a škodolibý hajzlík, ale nikdy nevíme, jací Démoni přijdou za ním! A s nimi už není žádná sranda! Kdysi jsem i já tohle babiččino povídání považovala jen za pohádku. Vlastní zkušenost, vyprávění mojí mámy i zápisy ve staré rodinné kronice mi však ukázaly něco jiného. Kohoutí vejce беру jako varování. Proto jsem tak reagovala.“

Rézina domluvila. Čára ji objal kolem ramen. „Heleď, neříkám, že tomu věřím, ale vidím, že je to pro tebe fakt důležitý a já ti slibuju, že od teď už to budu vždycky respektovat. Spolehni se.“ Toho večera se pod převisem vyprávělo hodně dlouho. A bylo co vyprávět. Najednou se ukázalo, že „zvláštní“ zážitky mají vlastně všichni, jen o nich nikdy nemluvili. Bylo už hodně po půlnoci, když zachumlání ve spacácích usnuli. Na obloze zářily hvězdy a koruny modřínů se jemně pohupovaly...

Byly tři hodiny ráno. Kolkolem se ozval zvuk, jako když pradávny žebříňák, tažený koňmi, rachtá po kamenech. Všichni se jako na povel probudili. Vzápětí se ozvalo něco, co lze přirovnat k řinčení řetězů a kousek pod ohništěm začalo z hlubin země vystupovat zlověstné šedavě modré světlo, které se na svých okrajích měnilo v rozlézající se mlhu. Ve středu všeho tohoto dění se tvořil neskutečně hluboký kráter. Z kráteru v pravidelných pulsujících intervalech unikala podivná šedavě namodralá pára. Pak z hlubin počalo NĚCO pomalu vystupovat. Bylo to ohromné a zuřivě se zmítající, z jedné třetiny člověku podobné, monstrum, spoutané mnohokrát omotaným řetězem. Z jeho útrob vycházel chraplavý řev.

Všichni zkoprněli hrůzou. Na jeho řetězu praskl první článek. Celá parta trampů pocítila nepředstavitelný živočišný strach a touhu utéct. Druhý článek řetězu s rachotem odskočil. První zareagoval Kazatel: „Stát! Kamarádi, před tímhle neutečeme!“ „Správně!“ vykřikla Melta. „My tu





zůstaneme, máme to tu rádi! Zmiz ty, bestie jedna!“ Praskání třetího článku řetězu se v polovině zastavilo. V témže okamžiku jejich těla zachvátila nepředstavitelná bolest. Každý byl osamoceně uzavřen ve své bolesti a přál si jen jedno, aby to nesnesitelné utrpení skončilo. Čtvrtý článek řetězu se taval v podivném ohni, když Black zvolal: „Kamarádi, i bolest patří k životu. Člověk se s ní musí poprat anebo s ní žít sice sám, ale má-li kolem sebe lidi, kteří ho mají rádi, není osamocen!“ Již značně zeslabený čtvrtý článek řetězu se přestal tavit. Démon se začal svíjet a škubat sebou ještě víc a snažil se dosáhnout svými pařáty na trampy. Do popředí vyskočil Čára. Nahrbil se jako při boxu a zvedl obě ruce zaťaté v pěst: „Ty hajzle jeden, na mé kamarády se kasat nebudeš!“ Čára, zapomněl na svůj strach a bez ohledu na následky, šel bránit ty, na kterých mu moc záleželo. Pátý článek řetězu se téměř neporušen kolmo vzpříčil v oblasti démonova hrudníku. Zvedl se vítr a z okolí kráteru počaly vystupovat podivné temné stíny. „Tak ty sis pozval posily, šmejde jeden?“ vyhrkl Pegas. „Jako že nám zatemníš nebe i rozum? Na to zapomeň! To se ti nepovede! Já ti ty stíny rozmlátím!“ A sáhl do kapsy. Všechny tři šišky si našly svůj cíl. Nad hlavou jim opět zazářily hvězdy a šestý článek v řetězu Démona jen podivně cinkal. Rozhostilo se mrtvolné ticho. Vše jakoby se uvolnilo a veškeré pocity začaly mizet.

Rézina vzepjala ruce k nebesům a zoufale zvolala: „Pomozte nám! Co máme dělat? Vtahuje nás PRÁZDNOTA! A prázdnota je konec bytí!“ Nebe se otevřelo a objevily se na něm dvě spojené ruce. „Řetěz! Kamarádi musíme vytvořit řetěz! Každý jednotlivý článek řetězu má uvnitř svůj vlastní prostor, svůj venkovní manévrovací prostor a přesto je součást celku! Řetěz je tak pevný, jak pevný je jeho nejslabší článek. A ten se dá, v případě potřeby zdvojit. Jen ty jeho sousední oka toho pak musí více udržet. Lidský řetěz respektuje každého jednotlivce a vytváří se dobrovolně pro danou chvíli. A v tom je jeho největší síla. V nás společně je síla!“ Všichni se uchopili za ruce a odhodlaně obestoupili Démona. Nedovolí mu uchvátit jejich svět! Sedmý článek jeho řetězu začal metat blesky. Neustoupili. Odpadlé kusy Démonova řetězu se vrátily na svá původní místa a vše začala pohlcovat moudrá a silná Matka Země. Svítalo.

Black rozfoukal poslední žhavé uhlíky v ohništi a přiložil chrastí. Pegas nalil do ešusu vodu. „Myslím, že všichni potřebujeme kafe. Tohle bylo asi o fous, že?“ Čára opodál vyrýval hlubokou díru: „Rézi, bude to stačit?“ Rézina přikývla a vsypala dovnitř

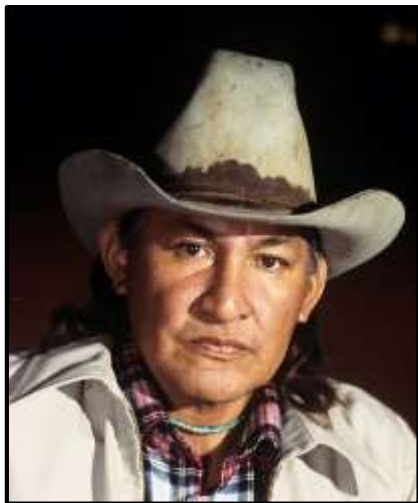


jednu opálenou skořápku a seškrábanou hlínu olepenou bílkem. Vhodila tři hrsti hlíny. „Teď už k tomu můžeme přidat všechno, co shnije a co normálně zahrabáváme.“ Melta s Kazatelem se toho bez řečí ujali. Pak už Rézi jen pečlivě vše zasypala hlínou a udusala. Od ohniště zavoněla čerstvě uvařená káva. Black už měl v rukách kytaru. Musel přivítat ráno. A po takovéto noci jej vítal obzvlášť rád.

**T. S. MÁMA – SEVER**

# MÉ SRDCE POHŘBĚTE U WOUNDED KNEE

Většina z nás sledujeme westerny, které nám stále úžasně servírují romantiku kovbojů, traperů, zálesáků, banditů a hlavně i Indiánů, které kdysi většinou hráli bílí herci, později producenti westernů začali dávat ve svých filmech role i indiánským hercům a my se budeme v tomto seriálu věnovat právě jim.



## WILL SAMPSON

nar. 27. 9. 1933 Okmulgee, Oklahoma, USA  
zem. 3. 6. 1987 (53 let) Houston, Texas, USA

Bez mála dva metry vysoký příslušník indiánského kmene Maskogiů z Oklahomy přišel k herectví doslova jako slepý k houslím a i přes svou kratičkou kariéru se stihl zapsat do srdcí diváků. Původně se živil jako hlídač parku, když byl nečekaně ve svých jedenačtyřiceti letech objeven

česko-americkým režisérem Milošem Formanem, jenž si jej kvůli jeho urostlé postavě vybral do role pacienta s přezdívkou "Náčelník" ve svém oscarovém megahitu **PŘELET NAD KUKAČČÍM HNÍZDEM**.

Úspěch filmu pak Willu Sampsonovi přinesl další příležitosti na stříbrném plátně, i když svoji nejslavnější filmovou postavu už nikdy nepřekonal. Objevoval se výhradně ve vedlejších rolích

indiánů hlavně v akčních a dobrodružných snímcích. Po boku **Clinta Eastwoda** si například zahrál ve westernu PSANEC JOSEY WALES, ve filmu BÍLÝ BIZON mu byl pro změnu hereckým partnerem **Charles Bronson**. Mohli jsme jej vidět i v několika seriálech. V roce 1987 těžce onemocněl a při následné operaci podlehl komplikacím spojeným s celkovým selháním ledvin, srdce a plic. Je pohřben v oklahomské

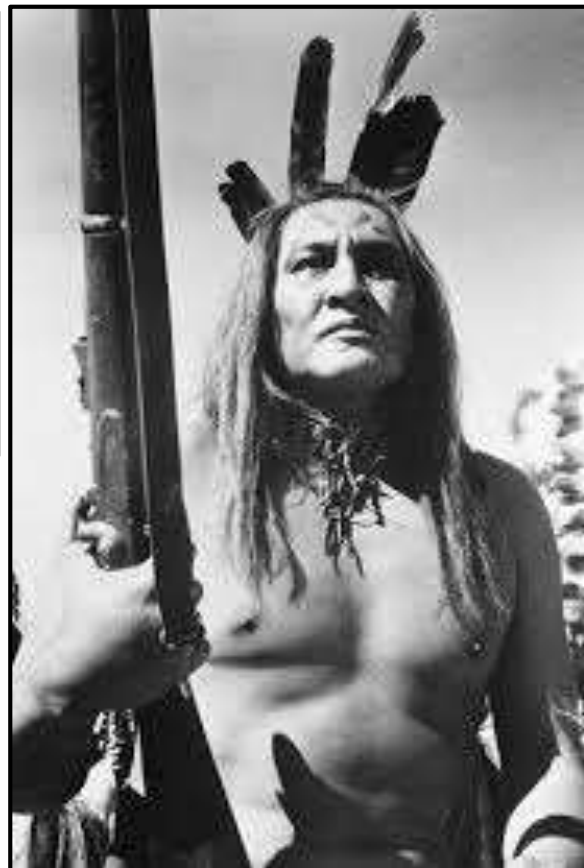




indiánské rezervaci, kde vyrůstal. Zajímavostí je, že těsně před smrtí účinkoval ve druhém pokračování hororu POLTERGEIST a kromě něj v krátké době po sobě zemřeli ještě tři další herci, kteří v tomto projektu hráli. Willův syn Tim Sampson pokračuje v otcových stopách a je filmovým hercem a kaskadérem. **NET.**



*Oskarový režisér Miloš Forman.*



# POSLEDNÍ VAGÓN V DÁLCE ZMIZEL...

## Jablonné v Podještědí – Svor

Nedávno jsem získal od Renči Harmoniky „malý poklad“ v podobě starých vlakových lístků, které získala v Martiňáku, když tam likvidovali různé prošlé spisy v archívu a jsou z doby, kdy se dalo ještě jezdit vlakem z Jablonného přes Cvikov do Svoru a dál pak i na Jedlovou. Měl jsem to štěstí, že jsem jako velmi malý kluk dvakrát vlakem po této trati jel. Ty staré lístky ve mě vyvolaly nostalgickou vzpomínku, a tak jsem převzal pár informací o této ztracené trati. Cípajs.



Cvikovské nádraží – dnes byty.



Čundr na trať, kterou dnes již v jízdním řádu nenajdeme, nás tentokrát zavede do podhůří Lužických hor. Zde až do roku 1986 existovala sedmáct kilometrů dlouhá dráha ze Svoru do Jablonného v Podještědí, v jízdním řádu ukrytá pod označením 8n. O její vznik se zasloužila společnost České severní dráhy. Její stavba probíhala ve dvou etapách. Úsek ze Svoru do Cvikova byl slavnostně zprovozněn roku 1886, v roce 1905 došlo k prodloužení dráhy až do Jablonného v Podještědí. Na dotčené trati byly zbudovány stanice a zastávky **Cvikov**, **Lindava**, **Kunratice u Cvikova** a **Heřmanice**. Jistou zajímavostí je, že objekty výpravních budov ve Cvikově, Lindavě a Kunraticích se dočkaly dnešních dnů, byť ne zrovna v příliš lichotivém stavu. Zatímco Cvikovské nádraží je obydleno a upraveno na byty, nádražní budova v

Lindavě je po započaté rekonstrukci opuštěná. Nejhůře je na tom objekt kunratického nádraží, který pomalu ale jistě podléhá devastaci. Dlouhodobé zatékání vody do poškozených střešních



Nádraží v Kunraticích u Cvikova.





*Kunratické nádraží dnes!*



konstrukcí si vybralo daň v podobě zborcených krovů a propadených stropů. Pokud v dohledné době nedojde k alespoň částečným opravám, hrozí objektu neodvratný zánik.

Trať byla v roce 1908 zestátněna a přešla pod správu státních drah. Úvahy o zastavení osobní dopravy ve prospěch autobusů dostaly konkrétnější obrysy s vlnou rušení neefektivních tratí v 70. letech. I přes nákladnou rekonstrukci svršku spojenou s pokládkou nových kolejí mezi Cvikovem a Jablonným v roce 1970 došlo **28. 5. 1973** se změnou jízdního řádu k zastavení osobní dopravy. Jako důvod se uváděly zhoršené sklonové a směrové poměry a četná souběžná autobusová doprava. Také zbylá nákladní doprava neměla na různých ustláno. Postupné omezování vedlo k zastavení dopravy a následnému snesení kolejí v úseku mezi



*Lindavské nádraží a hora Klíč.*



*Lindava dnes.*

Svorem a Cvikovem v rámci výstavby obchvatu Svoru v roce 1977. Zbývající úsek mezi Jablonným a Cvikovem byl formou vlečky obsluhován nákladními vlaky až do **31. 5. 1986**, kdy byl i tento úsek nevratně zrušen. ***Příště se podíváme na bývalou trať Česká Lípa – Česká Kamenice.***



# MÁMOVINY aneb co by, kdyby...

## Protentokrát PROTEKTORÁT



*Ilustr. Foto - Mimoň, Husovka - březen 1939.*

Už je to tak, čas fakt tak neúprosně utíká...15. března uplynulo osmdesát let od okupace „zbytků“ (po Mnichovu) naší země Hitlerovským Německem. O den později byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava -

### REICHSPROTEKTORAT BÖHMEN UND MÄHREN.

Převzetí moci, zatýkání, popravy, příkazy a zákazy, špiclování, pronásledování, transporty, heidrychiáda... Všichni víme, o čem je řeč. Loutková vláda, zrušení armády, odzbrojení

obyvatelstva, konec svobody slova, uzavření českých vysokých škol, zákaz shromažďování... Povoleno bylo jen makat a držet hubu a krok. Všechno bylo podřízeno Třetí říši. Samozřejmě i průmysl, zemědělství, obchod, banky a pojišťovny. Zisky, které vytvořily české ruce a mozky, odtékaly do Německa. Prý to bylo víc jak 43 tun čistého zlata. Zaplat' Bůh, Třetí říši vzal d'as.

Lidé, čas a svět „jsou jinde“ o osmdesát let. Skutečně? Nemusím se tedy bát, abych například, když si obléknu australský honácký kabát, nebyla

nařčena ze schvalování atentátu? Jistá si tím rozhodně nejsem, ale do skříně ho just neschovám!

**T.S.  
MÁMA-  
SEVER**



# FESTIVAL TRAMPSKÝCH PÍSNÍ

V HORNÍM JELENÍ

24. - 26. 5. 2019



JAKO HOST  
B.T.P. ZLÍN

Mobilní  
trampské  
muzeum  
Kromě toho vystavujeme  
v Horním Jelení a ve městě  
Horní Jelení a ve městě  
Kroměříž, v areálu  
užijte si

Archiv  
trampských  
osad

Archiv  
trampských  
písní



**Pátek:**

Od 21:00 zapálení festivalového ohně na louce u areálu Nory v Horním Jelení

**Sobota:**

Od 10:00 na louce u areálu Nory  
Celodenní přehlídka soutěžních kapel  
Galavečer hostů + finalisté celodenní přehlídky kapel

**Neděle:**

Od 10:00 stažení festivalové vlajky a ukončení festivalu.

Vstupné 150,-

Tižšítné ženy, ZTP a děti do 15 let zdarma.





# DUBEN



Po	1.	8.	15.	22.	29.
Út	2.	9.	16.	23.	30.
St	3.	10.	17.	24.	
Čt	4.	11.	18.	25.	
Pá	5.	12.	19.	26.	
So	6.	13.	20.	27.	
Ne	7.	14.	21.	28.	

© SEVERSKÁ DVOJKA 1979